

VIS

Lucia Gargaletus

VIS

Pornesc pe drumul
Păzit de ori și ce ispită.
Mă-ndrept, sperând,
C-am să-ntâlnesc
Nădejdea clipelor senine

Trec ca o umbră.
M-am rătăcit.
Deși s-a-ntunecat deja,
M-aplec, ca să sărut pământul.

Pe cer au apărut puzderie de stele.
Se face liniște și pace.
Încetul, cu încetul,
Pe cer s-aprind iar zorii dimineții.

Copitele de căprioară,
Împrăstie frunzișul.
În depărtare văd
O casă așezată pe malul unui lac.

@Lucia Gargaletus